

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 sierpnia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył K. P. emeryturę od 1 lutego 2020 r. tj. od daty, od której podjęto wypłatę emerytury. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 95 370,50 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 587 976,41 zł, średnie dalsze trwanie życia tj. 217,10 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 3 147,61 zł $[(95\ 370,50 + 587\ 976,41) : 217,10]$; po waloryzacji z dnia 1 marca 2020 r. wyniosła 3 259,66 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że podstawa wymiaru ustalona do wyliczenia kapitału początkowego wnioskodawcy nie uległa zmianie i nadal najkorzystniejszym wariantem jest 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1985 – 1994 i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru o wartości 102,85%. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że wartość kapitału początkowego wnioskodawcy uległa zmniejszeniu z uwagi na korektę okresów składkowych, tj. w związku z wyłączeniem okresu po odbyciu wojska, tj. od 19 października 1978 r. do 15 listopada 1978 r., a nadto, że bez zmian pozostają kwoty wynagrodzenia osiągnięte przez wnioskodawcę w trakcie zatrudnienia oraz kwoty za okresy niezdolności do pracy/zasiłki opiekuńcze.

/decyzja k.45 - 47plik I akt ZUS/

W dniu 4 września 2020 r. K. P. złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej zmianę i ponowne przeliczenie emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego, gdyż jego zdaniem okres po odbyciu służby wojskowej powinien zostać uwzględniony mu przy wyliczeniu należnej emerytury, a tym samym jej kwota z całą pewnością nie powinna zostać zmniejszona.

/odwołanie k.3 – 6/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.15 – 15 odwrót/

Na rozprawie w dniu 27 stycznia 2021 roku pełnomocnicy stron podtrzymali dotychczasowe stanowiska w sprawie. Pełnomocnik wnioskodawcy wniósł ponadto o uwzględnienie przy obliczeniu wysokości kapitału początkowego odwołującego – wynagrodzeń z okresu zatrudnienia w (...) (...) P. , Zakład (...) w K..

/stanowiska stron – 00:00:25- 00:14:14 – płyta CD k.28/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca K. P. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 3 stycznia 2020 r. K. P. złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek k.1 – 3 odwrót plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 24 stycznia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił K. P. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 133 408,88 zł. Wyliczony z lat 1985 – 1994 wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 102,43%. Do obliczenia kapitału początkowego wnioskodawcy przyjęto 25 lat, 5 miesięcy i 10 dni okresów składkowych oraz 4 miesiące i 29 dni okresów nieskładkowych.

/decyzja k.23 – 23 odwrót plik II ZUS/

Decyzją zaliczkową z dnia 27 stycznia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał K. P. emeryturę od 27 stycznia 2020 r. tj. od daty osiągnięcia wieku emerytalnego. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 94 971,20 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 587 681,86 zł, średnie dalsze trwanie życia tj. 217,10 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 3 144,42 zł $[(94\ 971,20 + 587\ 681,86) : 217,10]$.

/decyzja k.6 - 7 odwrót plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 21 kwietnia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił K. P. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 133 764,18 zł. Wyliczony z lat 1985 – 1994 wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 102,85%. Do obliczenia kapitału początkowego wnioskodawcy przyjęto 25 lat, 5 miesięcy i 10 dni okresów składkowych oraz 4 miesiące i 29 dni okresów nieskładkowych.

/decyzja k.27 – 27 odwrót plik II ZUS/

Decyzją ostateczną z dnia 23 kwietnia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał K. P. emeryturę od 27 stycznia 2020 r., tj. od daty osiągnięcia wieku emerytalnego oraz podjął jej wypłatę od 1 lutego 2020 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o podjęcie wypłaty emerytury. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 94 971,20 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 589 246,88 zł, średnie dalsze trwanie życia tj. 217,10 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 3 151,63 zł $[(94\ 971,20 + 589\ 246,88) : 217,10]$.

/decyzja k.21 - 23 plik I akt ZUS/

W dniu 11 maja 2020 r. K. P. złożył wniosek o ponowne obliczenie wysokości świadczenia do którego dołączył listy płac i karty wynagrodzeń za okres od 1973 r. do 1980 r. z (...) Zakład (...) w K..

/wniosek k.24 – 24 odwrót plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 9 czerwca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił K. P. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 133 475,76 zł. Wyliczony z lat 1985 – 1994 wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 102,85%. Do obliczenia kapitału początkowego wnioskodawcy przyjęto 25 lat, 4 miesiące i 13 dni okresów składkowych oraz 4 miesiące i 29 dni okresów nieskładkowych.

/decyzja k.33 – 33 odwrót plik II ZUS/

Decyzją z dnia 10 czerwca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył K. P. emeryturę od 1 lutego 2020 r. tj. od daty od której podjęto wypłatę emerytury. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 95 370,50 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 587 976,41 zł, średnie dalsze trwanie życia tj. 217,10 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 3 147,61 zł $[(95\ 370,50 + 587\ 976,41) : 217,10]$; po waloryzacji z dnia 1 marca 2020 r. wyniosła 3 259,66 zł.

/decyzja k.38 - 40 plik I akt ZUS/

W dniu 3 lipca 2020 r. K. P. wystąpił w wnioskiem o przeliczenie świadczenia wskazując, że niesłusznie wyłączono mu okres od 19 października 1978 r. do 15 listopada 1978 r.

/wniosek k.41 – 43 plik I akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 4 sierpnia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył K. P. emeryturę od 1 lutego 2020 r. tj. od daty, od której podjęto wypłatę emerytury. W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 95 370,50 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 587 976,41 zł, średnie dalsze trwanie życia tj. 217,10 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 3 147,61 zł $[(95\ 370,50 + 587\ 976,41) : 217,10]$; po waloryzacji z dnia 1 marca 2020 r. wyniosła 3 259,66 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że podstawa wymiaru ustalona do wyliczenia kapitału początkowego wnioskodawcy nie uległa zmianie i nadal najkorzystniejszym wariantem jest 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. 1985 – 1994 i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru o wartości 102,85%. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że wartość kapitału początkowego wnioskodawcy uległa zmniejszeniu z uwagi na korektę okresów składkowych tj. w związku z wyłączeniem okresu po odbyciu wojska, tj. od 19 października 1978 r. do 15 listopada 1978 r., a nadto, że bez zmian pozostają kwoty wynagrodzenia osiągnięte przez wnioskodawcę w trakcie zatrudnienia oraz kwoty za okresy niezdolności do pracy/zasiłki opiekuńcze.

/decyzja k.45 - 47plik I akt ZUS/

W okresie od 28 sierpnia 1973 r. do 31 sierpnia 1980 r. K. P. zatrudniony był w (...) (...) P., Zakład (...) w K.. W okresie od 28 października 1976 r. do 18 października 1978 r. K. P. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Do pracy w ww. zakładzie pracy powrócił w dniu 16 listopada 1978 r.

/świadcstwo pracy k. 6 – 6 odwrót plik IV akt ZUS, książeczka wojskowa k.25 plik I akt ZUS, dokumentacja płacowa k.27 – 35 plik I akt ZUS/

Wysokość zarobków osiąganych przez wnioskodawcę podczas zatrudnienia w (...) (...) P., Zakład (...) w K. nie wpłynęła na wysokość wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego.

/kserokopia kart wynagrodzeń – k.27 plik I akt ZUS, notatka kolegialna – k.37 plik I akt ZUS; wykaz wprowadzonych dochodów ubezpieczonego – k.31-32 plik II akt ZUS; decyzja k.33 – 33 odwrót plik II ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych, zarówno w aktach sprawy jak i w aktach organu rentowego.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wnioskodawca K. P. urodził się (...), a zatem jego emerytura musiała zostać ustalona w oparciu zasady określone w art.26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U z 2021 r., poz.291).

W myśl wskazanego artykułu emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

Istota niniejszego postępowania sprowadziła się do rozstrzygnięcia, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo ustalił wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy, co w myśl wskazanych przepisów, niewątpliwie przekłada się na wysokość należnego mu świadczenia emerytalnego.

Ustalony w niniejszej sprawie materiał dowodowy wskazuje, że o ile we wcześniejszych decyzjach ustalających wysokość należnego wnioskodawcy kapitału początkowego organ rentowy przyjmował mu okres składkowy w wymiarze 25 lat, 5 miesięcy i 10 dni, o tyle decyzją z dnia 9 czerwca 2020 r. w związku z dokonaniem przez organ rentowy ustaleniem, że w okresie od 19 października 1978 r. do 15 listopada 1978 r. wnioskodawca nie świadczył pracy, gdyż był to okres pomiędzy zakończoną służbą wojskową, a ponownym powrotem do pracy, skorygowano powyższy okres składkowy do 25 lat, 4 miesięcy i 13 dni, co z kolei skutkowało zmniejszeniem wartości kapitału początkowego, przy jednoczesnym braku wpływu tej okoliczności na wysokość wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, którego o wartość pozostała niezmienna i nadal wynosiła 102,85%.

Przechodząc do meritum wskazać należy, że nie sposób podzielić stanowiska wnioskodawcy, co do możliwości uwzględnienia mu przy wyliczaniu kapitału początkowego okresu pomiędzy zakończeniem zasadniczej służby wojskowej, a ponownym podjęciem zatrudnienia u tego samego pracodawcy tj. okresu od 19 października 1978 r. do 15 listopada 1978 r. Wprawdzie przepis art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 44, poz. 220 z późn. zm.) stanowi, że pracownikowi, który w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej podjął pracę u pracodawcy, u którego był zatrudniony w dniu powołania do tej służby, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia u tego pracodawcy w zakresie wszystkich uprawnień wynikających ze stosunku pracy, to jednak nie stanowi on podstawy prawnej do zaliczenia spornego okresu, jako okresu składkowego w myśl przepisów ubezpieczeniowych. Wskazany przepis określa, bowiem uprawnienia pracownika kończącego odbywanie czynnej służby wojskowej i jednocześnie obowiązki zakładu pracy w zakresie stosunku pracy, mianowicie, po pierwsze, zakład pracy zatrudniający w momencie zakończenia służby wojskowej ma obowiązek zatrudnić takiego pracownika, po drugie, zatrudnienie winno być na stanowisku uprzednio zajmowanym lub równorzędnym pod względem rodzaju pracy i wynagrodzenia, po trzecie, okres zasadniczej służby wojskowej wlicza się do wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem (dodatek stażowy, nagrody jubileuszowe itp.) i jedynym warunkiem koniecznym dla zachowania tych uprawnień jest fakt zgłoszenia powrotu do pracy w ciągu 30 dni od zwolnienia ze służby. Termin 30 dni jest, więc terminem nieprzekraczalnym, w którym pracownik ma wyrazić wolę powrotu do pracy, ale nie może być zaliczony jako okres składkowy, bądź nieskładkowy, a to z tej przyczyny, że brak jest w dyspozycji ww. przepisu jakichkolwiek szczególnych uregulowań w tym zakresie. Wręcz odwrotnie, przepis ten mówi wprost o zaliczeniu do uprawnień wynikających ze stosunku pracy jedynie okresu odbywania czynnej służby wojskowej.

Co jednak istotne, przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a w szczególności art. 6 ust. 1 pkt 4 wskazuje, że za okresy składkowe uważa się okresy czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby, a tym samym przepis ten wyraźnie wskazuje, że do okresów składkowych można zaliczyć jedynie okres czynnej służby wojskowej, a nie sporny okres przerwy, podczas której wnioskodawca opuścił już teren jednostki wojskowej, a jeszcze nie zgłosił gotowości podjęcia zatrudnienia u pracodawcy. Zasadnie, zatem organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy spornego okresu.

Ponadto wskazać należy, że wbrew twierdzeniom odwołującego organ rentowy, po złożeniu list płac i kart wynagrodzeń za okres zatrudnienia od 1973 roku do 1980 roku w (...) Zakład (...) w K., ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy – przy uwzględnieniu kwot wynikających z tej dokumentacji. Jednakże ustalone w ten sposób dochody wnioskodawcy nie wpłynęły na wysokość jego kapitału początkowego, a co za tym idzie emerytury.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, o czym orzekł w sentencji wyroku.

S.B.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. wnioskodawcy